

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/215/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204077
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8613204077.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu : H. R., nar. X.X.XXXX, bytom F. Z. č. d. XXX, XXX XX F. Z., právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanej : Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31690904, zastúpeného advokátom JUDr. Daniel Blyšťan, so sídlom v Košiciach, Rastislavova 68, 040 01 Košice, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č. k. 7 C 247/2013-112 zo dňa 5.5.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením č. k. 7 C 247/2013-112 zo dňa 5.5.2014 súd prvého stupňa zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou prvostupňovému súdu domáhal, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice so sídlom Alžbetina 41, 040 01 Košice, IČO: 44 325 452, sp. zn. 3 C 2528/2012 zo dňa 19.1.2012.

Právny zástupca žalovanej podaním z 5.2.2014 navrhol toto konanie postupom podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. prerušiť, pretože žalovaná obdržala Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 499/2012 z 10.7.2013, ktorým Ústavný súd SR konštatoval porušenie základného práva žalovanej na spravodlivý proces, a to postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 2Cdo 5/2012. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 5/2012, ktoré bolo Ústavným súdom SR zrušené, je takmer totožné s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 6Cdo 1/2012, teda s uznesením, o ktoré žalobca opiera svoju argumentáciu v tomto konaní. Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 382/2013 Ústavný súd prijal na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti Rapid Life, životná poisťovňa, a.s., ktorou namietala porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a to v súvislosti s postupom a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012 z 21.3.2012. Z prijatia ústavnej sťažnosti týkajúcej sa tohto uznesenia pod sp. zn. 6Cdo 1/2012, ktoré súd prvého stupňa považoval za právne významné a s poukazom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. II. ÚS 499/2012 vyplýva pravdepodobnosť hraničiaca s istotou, že uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012 bude zrušené. Vzhľadom na okolnosť, že v konaní pred Ústavným súdom SR sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre toto súdne konanie, žalovaná navrhla prerušenie tohto konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p..

Prvostupňový súd nepovažoval skutočnosť, že žalovaná sa obrátila na Ústavný súd SR ústavnou sťažnosťou, za podmienku odôvodňujúcu potrebu prerušenia konania v predmetnej veci.

V oboch citovaných právnych veciach došlo rozhodnutiami Ústavného súdu SR k zrušeniu rozhodnutí Najvyššieho súdu SR len z dôvodu procesných pochybení, pričom Ústavný súd SR ani v jednom z predmetných rozhodnutí nespochybnil vecnú správnosť záverov Najvyššieho súdu SR. Nie je možné urobiť záver, že v konaní na Ústavnom súde SR dôjde k zrušeniu uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.3.2012 sp. zn. 6 Cdo 1/2012 a taktiež nie je preukázaný záver, že prípadné zrušenie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR musí mať dopad a zásadný právny význam pre toto konanie.

V zákonom stanovenej lehote podala proti uzneseniu odvolanie žalovaná. Namietala, že rozhodnutie je nezákonné, prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil a v konaní vedenom pred Ústavným súdom SR sa rieši otázka, ktorá môže mať význam rozhodnutie v právnej veci vedenej pred prvostupňovým súdom. Pokiaľ sudy prihladajú vo všeobecnosti najmä na „pro-spotrebiteľské“ rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, je nevyhnutné, aby za rovnako právne významné považovali rozhodnutia, ktorými dôjde k zrušeniu takýchto „pro-spotrebiteľských“ rozhodnutí. Dôvodila, že uvádzať vecné názory v rámci procesného rozhodnutiam ktorým sa odmietlo dovolanie je neprípustné. Nie je preto súladný so spravodlivým procesom taký postup súdu, v ktorom sa v skutočnosti v odôvodnení odmietnutia meritom veci zaoberá a vyslovuje k veci (ktorú odmietol posúdiť) meritórne právne závery. Podľa názoru žalovanej prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu a teda je vhodné prvostupňové konanie prerušiť. Ďalej namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že v ustanovení § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. je uvedená možnosť súdu na základe vlastnej úvahy pristúpiť k prerušeniu konania. Ústavný súd SR nespochybnil ani v jednom z žalovanou uvádzaných rozhodnutí správnosť vecných záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove a navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Citované zákonné ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania. Predmetné ustanovenie dopadá na procesné situácie, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahu vec prejednávajúceho súdu a je upravené ako procesná možnosť tohto súdu, nie však ako jeho povinnosť. Prerušenie konania v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia predpokladá, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Z hľadiska kritéria významu riešenej otázky pre rozhodnutie súdu môže ísť iba o otázku, ktorá je pre rozhodnutie súdu podstatná. Ak by sa v inom konaní riešila len celkom okrajová otázka, prípadne otázka, od ktorej posúdenia rozhodnutie súdu nezávisí, nebude prerušenie konania na mieste.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okolnosť, že žalovaný sa obrátil na Ústavný súd Slovenskej republiky ústavnou sťažnosťou týkajúcou sa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012, nie sú dané podmienky pre prerušenie konania v predmetnej veci.

Predovšetkým nie je možné urobiť záver, že v konaní na Ústavnom súde Slovenskej republiky dôjde k zrušeniu vyššie uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Je potrebné si uvedomiť, že slovenský právny poriadok, ako aj aplikačná prax, teda rozhodovanie súdov, nie sú založené na precedenčnom systéme, tak ako je to v krajinách s odlišným vývojom v oblasti práva a s odlišnou právnou kultúrou, teda najmä vo Veľkej Británii a v Spojených štátoch amerických.

Záver, že eventuálne zrušenie vyššie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky musí mať dopad a zásadný právny význam pre toto konanie, nie je preukázaný, pretože súd prvého stupňa sa opiera predovšetkým o znenie zákona a nielen o rozhodnutia nadriadeného súdu.

Za týchto okolností nie sú naplnené pojmové znaky nutnosti prerušenia konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. v predmetnej veci. Preto odvolací súd návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol.

S prihliadnutím na uvedené, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 219 O.s.p. uzneseniu súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

V konečnom rozhodnutí o veci súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.